

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211523
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3812211523.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36613843, proti odporcom: 1. S. K., nar. XX.X. XXXX, bytom K. F. XXX, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, 2. S. K., nar. XX.X. XXXX, trvale bytom K. F. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 6.925,60 eur s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu odporcu v 1. rade o určenie neplatnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa **z a m i e t a.**

Vzájomný návrh odporcu v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade **z a m i e t a.**
O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením do 30. dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným na súd dňa 2.7. 2012 si uplatnil voči odporcom nárok na zaplatenie istiny 10.128,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 9.245,70 eur od 26.4. 2011 do zaplatenia ako i nárok na náhradu trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11. 2009 uzavretej medzi postupcom, Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 22.2. 2005 Zmluvu č. 372343063 (ďalej len „UZ“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení dodatkov (ďalej len „VOP“). Predmetom úveru bolo poskytnutie úveru odporcovi v 1. rade vo výške 200.000 Sk. Odporca v 2. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Túto svoju povinnosť si nesplnil, čím sa dostal do omeškania a postupca od UZ odstúpil. Ku dňu postúpenia pohľadávky pohľadávka navrhovateľa predstavovala sumu 10.128,10 eur, a pozostávala z istiny vo výške 9.245,70 eur a z úroku z omeškania vo výške 882,40 eur. Odporca v 1. rade vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku uznal.

Odporca v 1. rade aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal návrh na začatie konania zamietnuť.

Miesto súčasného pobytu odporcu v 2. rade sa súdu, jemu dostupnými prostriedkami, zistiť nepodarilo. Takisto sa súdu nepodarilo zistiť ani osobu, ktorá by bola ochotná a súčasne spôsobilá odporcu v 2. rade v konaní ako opatrovník podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastupovať, preto uznesením č. k. 12C/16/2013-53 zo dňa 28.6. 2013 rozhodol súd podľa § 48 ods. 4

O.s.p. tak, že písomnosti určené odporcovi v 2. rade sa budú odporcovi v 2. rade doručovať uložením v súdnom spise až do právoplatného skončenia tohto konania.

Podaním zo dňa 9.10. 2012 vstúpil do konania na strane oboch odporcov vedľajší účastník, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, ktorý žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť. Následne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS doručilo súdu oznámenie (21.11. 2012) o vystúpení z konania ohľadom odporcu v 1. rade. Uznesením č. k. 12C/16/2013-133 zo dňa 24.7. 2015 súd pripustil vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na strane odporcu v 2. rade.

Písomným podaním zo dňa 10.2. 2014, vzal navrhovateľ, v časti istiny vo výške 3.202,50 eur, návrh na začatie konania sčasti späť a takisto žiadal pripustiť zmenu návrhu.

Uznesením č. k. 12C/16/2013-84 zo dňa 24.2. 2014 súd podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie proti odporcom v časti žalovanej sumy 3.202,50 eur zastavil a podľa § 95 ods. 1 a 2 O.s.p. pripustil zmenu návrhu v tomto znení: Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 6.925,60 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.7. 2008 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.8. 2008 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.9. 2008 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.10. 2008 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 6,5 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.11. 2008 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.12. 2008 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 10 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.1. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.2. 2009 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.3. 2009 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.4. 2009 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.5. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.6. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.7. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.8. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.9. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.10. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.11. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.12. 2009 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.1. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.2. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.3. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.4. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.5. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.6. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.7. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.8. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.9. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.10. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.11. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.12. 2010 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.1. 2011 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.2. 2011 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.3. 2011 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.4. 2011 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.5. 2011 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.6. 2011 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.7. 2011 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.8. 2011 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.9. 2011 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.10. 2011 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.11. 2011 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 86,57 eur od 21.12. 2011 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.1. 2012 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.2. 2012 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.3. 2012 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.4. 2012 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.5. 2012 do zaplataenia, zo sumy 86,57 eur od 21.6. 2012 do zaplataenia a s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 2.770,24 eur od 21.7. 2012 do zaplataenia s tým, že splnením povinnosti jedným z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných odporcov.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.3. 2014.

Odporca v 2. rade sa ani na jedno z nariadených pojednávaní vo veci neustanovil, neúčast' na ňom neospravedlnil. Za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pojednával súd vo veci v neprítomnosti odporcu v 2. rade.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu v 1. rade a zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade, obsahom listinných dôkazov, a to zmluvou o splátkovom úvere č. 0372343,63 zo dňa 22.2. 2005, Zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve zo dňa 22.2. 2005, Dohodou o zabezpečení úveru životným poistením zo dňa 22.2. 2005, Dohodou o ručení zo dňa 22.2. 2005, Oznámeniami o postúpení pohľadávky zo dňa 22.2. 2009, Všeobecnými obchodnými podmienkami,

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej len „SLSP“), ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 4.11. 2009 spolu s prílohou č. 1, Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 23.3. 2011 (ďalej len „Dohoda“), Pokusmi o zmier zo dňa 12.6. 2012, výpisom z úverového účtu, písomnými podaniami navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade a písomnými správami SLSP, na základe čoho mal zistený tento skutkový stav veci:

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11. 2009 uzavretej medzi postupcom, SLSP a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom.

Právny predchodca navrhovateľa (SLSP) a odporca v 1. rade uzavreli dňa 22.2. 2005 Zmluvu o splátkovom úvere na základe ktorej bol odporcovi v 1. rade poskytnutý úver vo výške 200.000 Sk s mesačnými splátkami vo výške 2.608 Sk. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.3. 2005, konečná splatnosť úveru dňa 20.2. 2015, splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, výška úrokovej sadzby 9,10 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 4.000 Sk splatný pri podpise UZ a poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk mesačne, ročná percentuálna miera nákladov 4,71. Súčasťou UZ sú VOP. Účelom úveru bola investícia do nehnuteľnosti.

Dňa 22.2. 2005 uzatvorila SLSP s odporcom v 2. rade Dohodu ručení, podľa ktorej odporca v 2. rade vyhlásil, že podľa ust. § 303 a nasl. Obchodného zákonníka uspokojí a/ pohľadávku veriteľa (SLSP) z UZ, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi (odporca v 1. rade) úver a ktorú tvorí istina vo výške 200.000 Sk, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s UZ, b/ pohľadávku a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním UZ, c/ pohľadávku na uhradenie nákladov podľa UZ, tejto dohody a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi veriteľom a dlžníkom, d/ pohľadávku a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom UZ iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním, e/ pohľadávku a jej príslušenstvo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vznikne, resp. vznikla v dôsledku alebo v súvislosti s plnením veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, f/ pohľadávku a jej príslušenstvo, ktorá vznikne na základe zmeny právneho vzťahu založeného UZ.....a to v prípade, ak dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi. Zmluvné strany sa dohodli na vylúčení ust. § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ručiteľ sa neodvolateľne a bezpodmienečne zaväzuje, že na prvú písomnú výzvu veriteľa obsahujúcu jeho vyhlásenie, že dlžník neuhradil pohľadávku riadne a včas, uhradí túto pohľadávku veriteľovi v lehote určenej veriteľom vo výzve a ak táto lehota vo výzve určená nie je, tak v lehote 10 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi.

Zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve zo dňa 22.2. 2005 uzatvorenou medzi SLSP a odporcom v 1. rade a Dohodou o zabezpečení úveru životným poistením zo dňa 22.2. 2005 uzatvorenou medzi SLSP, odporcom v 1. rade a odporcom v 2. rade, sa právny predchodca navrhovateľa snažil zabezpečiť splnenie povinnosti odporcami z UZ a z Dohody o ručení.

Svoje zmluvné povinnosti si odporca riadne neplnil, dostal sa do omeškania a ku dňu postúpenia pohľadávky, teda ku dňu 4.11. 2009, podľa tvrdenia navrhovateľa a podľa prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, dlhoval odporca v 1. rade z UZ sumu 10.128,10 eur, ktorá suma pozostávala z istiny do splatnosti vo výške 9.245,70 eur a z úrokov vo výške 882,40 eur.

Z výpisu z úverového účtu, ale i z písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 4.4. 2013 mal súd zistené, že odporca v 1. rade z poskytnutého mu úveru z UZ vo výške 200.000 Sk (6.638,78 eur) vrátil právnomu predchodcovi navrhovateľa (SLSP) spolu sumu 1.070,02 eur (úhrady odporcu v 1. rade sú vo výpise z úverového účtu označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ a „Bezhot. splátka úveru“.

Postúpenie pohľadávky vo výške 10.128,10 eur oznámil právny predchodca navrhovateľa (SLSP) obom odporcom listami zo dňa 20.11. 2009.

Z Dohody zo dňa 23.3. 2011 mal súd zistené, že ako veriteľ na dohode je uvedený navrhovateľ a ako dlžník odporca v 1. rade. V bode 2 Dohody je uvedené, že odporca uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe UZ. Celková dlžná suma pozostáva z istiny vo

výške 9.245,70 eur, z ostatného príslušenstva a z nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur. Podľa Dohody sa odporca v 1. rade zaviazal navrhovateľovi zaplatiť dlh v 200 eur mesačných splátkach vždy k 25. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky dňa 25.4. 2011.

Z oznámenia SLSP zo dňa 19.12. 2013 mal súd zistené, že zo strany SLSP nedošlo do dňa postúpenia pohľadávky z UZ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z e-mailového podania SLSP zo dňa 11.4. 2014 mal súd takisto zistené, že SLSP od UZ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa neodstúpila.

Na výzvu súdu o doručenie písomnej výzvy odporcom na plnenie omeškaných splátok úveru pred postúpením pohľadávky a dôkazu, že táto výzva bola odporcovi aj doručená (ak bola doručovaná), SLSP súdu oznámila, že v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách odovzdala UZ a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla pohľadávka, postupníkovi (navrhovateľ).

Navrhovateľ aj napriek výzve súdu, nepredložil súdu dôkaz o svojom tvrdení (návrh na začatie konania), že zo strany postupcu (SLSP) došlo k odstúpeniu od UZ. Takisto navrhovateľ nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že by pred postúpením žalovanej pohľadávky zo strany SLSP na navrhovateľa, SLSP vyzvala odporcov na plnenie omeškaných splátok úveru pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa a teda ani dôkaz, že takáto výzva bola odporcom aj doručená, resp. doručovaná v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Naopak, v ďalšom priebehu konania tvrdil, že zo strany SLSP nebola pohľadávka z UZ zosplatnená pred jej postúpením navrhovateľovi.

V podaní zo dňa 21.11. 2012 právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade poukázal na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a uviedol, že predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a dlžník nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jeho obsah. Táto dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Tieto dojednania sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a preto sú neplatné. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do dohody o splátkach, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku. Navrhovateľovi ako dodávateľovi išlo o to, aby pod zámienkou ponuky splátok dosiahol predĺženie premlčacej lehoty. Takáto dohoda je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v planom znení, pretože pri jej uzatváraní neboli splnené princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ. Okolnosti, za ktorých navrhovateľ so spotrebiteľmi uzatvára formulárové dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku po vynútenej návšteve splnomocnenej osoby navrhovateľa s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu, je potrebné považovať za nekalú obchodnú prax a posudzovať ju najmä podľa § 8 ods. 4 citovaného zákona. Žiadal, aby navrhovateľ predložil súdu listiny, z ktorých je zrejmé, kedy sa uplatnená pohľadávka stala predčasne splatnou, ako to tvrdí navrhovateľ v žalobe. Pokiaľ navrhovateľ nepreukáže opak, je jeho návrh v celom rozsahu premlčaný, pretože predložené uznanie dlhu je potrebné považovať za absolútne neplatné dojednanie a nemožno naň prihliadať. V pochybnostiach je potrebné použiť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Navrhovateľ podal žalobu dňa 2.7. 2012, jeho nárok sa stal splatný zjavne v čase pred 2.7. 2009 a preto je ako celok premlčaný; navrhovateľ by sa inak nepokúšal ľstivým spôsobom získať od odporcu v 1. rade uznanie záväzku. Odporca v 2. rade vystupoval v predmetnom zmluvnom vzťahu v pozícii ručiteľa. Podľa § 548 ods. 3 OZ je uznanie dlhu dlžníkom účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas, ale odporca v 2. rade takýto súhlas nedal, resp. k platnému uznaniu dlhu ani nikdy nedošlo. Vzniesol v mene odporcu v 2. rade námietku premlčania a návrh navrhovateľa voči odporcovi v 2. rade zamietnuť.

V písomnom podaní zo dňa 27.3. 2013 právny zástupca odporcu v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade okrem iného uviedol, že odporca v 1. rade prišiel do domu svojich rodičov, kde ho navštívila osoba poverená navrhovateľom a predložila mu na podpis formulár „Dohody“ s vysvetlením, že ide o splátkový kalendár k jeho dlhu. Odporcovi v 1. rade osoba poverená navrhovateľom pohrozila, že ak „Dohodu“ nepodpíše, bude postihnutý jeho majetok. Odporca v 1. rade mal za daných okolností záujem o splátky a pretože si po vyjadrení zástupcu navrhovateľa myslel, že uzatvára iba splátkový kalendár, s takýmto vedomím Dohodu podpísal. Odporca si Dohodu neprečítal, iba ju podpísal a nepredpokladal, že obsahuje aj niečo iné, ako ponúknuté dojednanie o splátkach. Celé stretnutie s

pracovníkom navrhovateľa prebiehalo na dvore rodičov odporcu v 1. rade a trvalo asi 10 minút. Odporca nevedel, aké právne následky zamýšľala navrhovateľ uzatvorením „Dohody“ dosiahnuť a osoba poverená navrhovateľom ho pred podpisom nijako o skutočnom, resp. celom význame Dohody nepoučila. Vzniesol námietku premlčania za odporcu v 1. rade. Odporca v 1. rade úver splácal iba v roku 2005, presný počet splátok si nepamätá a pretože následne prišiel o zamestnanie, nemal ďalej prostriedky na splácanie úveru. Dohoda ako právny úkon, je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ust. spotrebiteľského práva neplatná. Je nelogické a vylúčené, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby. Navrhovateľ má tendenciu prezentovať formulárovú dohodu ako legitímny spôsob uznania dlhu a predĺženia premlčacej doby, poukazujúc na inštitúty klasickej civilistiky uznanie práva dlžníkom podľa § 110 ods. 1 OZ, resp. na dohodu o uznaní dlhu podľa § 558 OZ. Predĺženie premlčacej doby navrhovateľ so spotrebiteľmi nesporne dojednáva podľa ust. § 558 OZ (čo zodpovedá aj obsahu dojednaní podľa formulára „Dohody“, viď bod 3.1 posledná veta: Osoby....majú vedomosť o premlčaní dlhu), pretože odchyľne dojednaní, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech sú neplatné (§ 52 ods. 2 OZ), pričom v pochybnostiach je na mieste použiť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ). Mal za to, že ust. § 558 O je vo vzťahu k ust. § 110 ods. 1 druhá veta OZ ustanovením špeciálnym, a jeho aplikácia je na mieste vždy (výkladové pravidlo § 2 ods. 3 OZ), keď ide o uznanie práva spočívajúceho v povinnosti zaplatiť peňažné plnenie, čo súčasne logicky odôvodňuje podmienku formulovanú zákonodarcom „...len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní“. Navrhovateľ pri predkladaní Dohody zjavne ignoruje a porušuje predpisy spotrebiteľského práva, a pokiaľ sa aj pokúša za každú cenu dať svojmu protiprávnemu konaniu plášťik vo forme uznania práva, resp. dohody o uznaní dlhu (§ 110 ods. 1 OZ a § 558 OZ), je to iba snaha o zahmlievanie skutočnej podstaty, pretože pod týmto plášťikom sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a a nekalé obchodné praktiky. Preukázateľná kumulácia nekalých obchodných praktík navrhovateľa (§ 7 a § 8 ods. 1,4 zákona o ochrane spotrebiteľa), ktoré odporujú dobrým mravom (§ 4 ods. 8 ZOS a § 3 ods. 1 OZ) súčasne s neurčitosťou Dohody je dôvodom na posúdenie „uznania“ ako neplatného právneho úkonu (§ 39 OZ, § 37 ods. 1 OZ).

V elektronickom podaní zo dňa 25.3. 2014 právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade uviedol, že v UZ dohodnutá periodická mesačná splátka úveru má zahŕňať istinu, t. j. riadny úrok a poplatky. V prejednávanej veci je preto potrebné skúmať, z čoho pozostávajú jednotlivé splátky úveru resp. akú časť každej jednotlivéj splátky úveru tvorí skutočná pôvodná istina pohľadávky, potom, čo sa odporca v 1. rade dostal do omeškania s úhradami splátok. A to s ohľadom na neodôvodnenosť požadovaného príslušenstva pohľadávky, ktorá je súčasťou každej jednotlivéj splátky úveru. Navrhovateľ môže od odporcu, ktorý je v omeškani, požadovať iba skutočne poskytnutú istinu úveru s úrokom z omeškania podľa zákona platného pre občianskoprávne vzťahy. Žiadal, aby navrhovateľ preukázal a vysvetlil, na základe akého konkrétneho platného zákonného a zmluvného ustanovenia požaduje príslušenstvo pohľadávky, presahujúceho zákonný úrok ako súčasť istiny. UZ, VOP k tejto UZ v znení dodatku č. 3 účinného od 1.9. 2004, Dohoda o ručení uzatvorená medzi SLSP a odporcom v 2. rade, obsahujú viaceré neplatné zmluvné podmienky v dôsledku ich neprijateľnosti. Poukázal predovšetkým na možnosť jednostrannej zmeny úrokovej sadzby alebo termínov splatnosti zo strany úverového veriteľa, ktorá je účinná rozhodnutím veriteľa zverejnením iba prostredníctvom internetovej stránky na obchodných miestach veriteľa (bod 7.4.7 a 7.4.8 VOP). Pokiaľ nie je dlžníkovi úverový veriteľ podľa VOP povinný zaslať informáciu o zmene úrokovej sadzby písomne, dlžník nemá reálnu možnosť sa o takejto mene dozvedieť a v prípade jednostrannej zmeny úrokovej sadzby a jej splatnosti, zmluvný vzťah nemá možnosť dlžník ani ukončiť (bod 7.6.3 VOP), ocitá sa dlžník vo vazalskom postavení. Pri súčasnej nemožnosti úverového dlžníka jednostranne ukončiť úverovú zmluvu, umožňovali veriteľovi vopred predformulované neprijateľné zmluvné podmienky skryté do neprehľadných VOP účelovú kapitalizáciu pohľadávky na základe jednostranného zvyšovania zmluvných úrokov a úrokov z omeškania v spojení s využitím plynutia času, čo možno jednoznačne považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. UZ a ani VO neobsahujú dojednaní, ktoré by umožňovali odporcovi jednostranné ukončenie UZ pre prípad jeho neschopnosti splácať riadne a včas poskytnutý úver. S poukazom na vyššie uvedené odporca v 1. rade a vedľajší účastník na strane odporcu v 2. rade, v súlade s § 97 O.s.p., navrhli prostredníctvom splnomocneného advokáta, aby po pripustení vzájomného návrhu rozhodol o neplatnosti konkrétnych zmluvných podmienok, a síce, aby súd určil, že zmluvné podmienky časti zmluvných podmienok uvedené v Zmluve o splátkovom úvere č. 0372343063 a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372343063 zo dňa 22.02.2005, ktorú odporca v 1. rade uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa, SLSP, bod 3. článku II. Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372343063 Poskytnutie úveru „Zmluvné strany sa dohodli, že splatné

úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou“, bod 2. článku IV. Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372343063 Úročenie Úveru „Veriteľ je oprávnený meniť výšku Úrokovej sadzby dohodnutú v Základných podmienkach tejto zmluvy. Zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím Veriteľa a Zverejnením“ časť bodu 7.3.2. Všeobecných obchodných podmienok

Splácanie splátkového úveru „Pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca Klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere: c) započítaním pohľadávky za akéhokoľvek Účtu Klienta zriadeného Bankou voči Pohľadávke Banky zo zmluvy o úvere alebo jej časti. Pre započítací prejav bude dostatočné následné doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmy deň a rozsah započítania. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu.“, časť bodu 7.4.1. Všeobecných obchodných podmienok Úročenie „Zmluva o úvere stanoví výšku a typ úrokovej sadzby, t.j. sadzby, na základe ktorej sa vypočítajú úroky, ktoré je Klient povinný zaplatiť Banke počas trvania úrokového obdobia a ktorá môže byť: Premennivá je určovaná Bankou a jej aktuálnu výšku určuje Banka Zverejnením, pričom Banka je oprávnená zmeniť dohodnutú Úrokovú sadzbu jednostranne v nadväznosti na úverovú politiku Banky, zmenu rizikovosti úverového obchodu alebo v prípade zmeny vývoja na peňažnom a kapitálovom trhu, aktuálna výška úrokovej sadzby v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je spravidla uvedená v zmluve o úvere.“, bod 7.4.7. Všeobecných obchodných podmienok „Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokovej sadzby alebo termín splatnosti úrokov. Zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím Banky. Aktuálnu výšku úrokovej sadzby určí Banka Zverejnením.“, bod 7.4.8. Všeobecných obchodných podmienok „Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov z omeškania alebo úrokov z prečerpania. Zmena výšky úrokov je účinná rozhodnutím Banky. Aktuálnu výšku úrokov z omeškania alebo úrokov z prečerpania určí Banka Zverejnením.“ časť bodu 7.5.2. Všeobecných obchodných podmienok Zásadné negatívne záväzky Klienta - dlžníka: „d) Klient nevypovedá počas trvania úverového vzťahu Zmluvu o bežnom účte, e) Klient nezruší počas trvania úverového vzťahu súhlas s inkasom.“, bod 7.6.3. Všeobecných obchodných podmienok „Klient je oprávnený vypovedať zmluvu o úvere v lehote 15 dní zmeny výšky úrokovej sadzby určenej Zverejnením. Výpovedná lehota začne plynúť prvým dňom doručenia výpovede a končí uplynutím 15 dní od jej doručenia. Počas výpovednej doby ostáva v platnosti úroková sadzba dohodnutá v zmluve o úvere. Najneskôr do uplynutia výpovednej doby je Klient povinný splatiť celú Pohľadávku Banky. V prípade, ak Klient zmluvu o úvere nevypovie v určenej lehote, platí, že so zmenou úrokovej sadzby súhlasí.“, bod 14.5. Všeobecných obchodných podmienok „Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Klient nie je oprávnený jednostranne započítať svoje pohľadávky voči Banke proti akýmkoľvek Pohľadávkam Banky voči Klientovi.“ časť bodu 17.2. Všeobecných obchodných podmienok Banka je oprávnená odstúpiť od Zmluvy, najmä: „g) ak bude voči Banke začaté súdne konanie, ktoré sa bude týkať akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Bankou a Klientom.“ bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti a takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“ bod 19.17. Všeobecných obchodných podmienok „Banka je oprávnená VOP, v nadväznosti na vývoj právneho a podnikateľského prostredia, a s ohľadom na svoju obchodnú politiku, kedykoľvek meniť alebo dopĺňať, pričom zmenou sa rozumie aj čiastočné alebo úplné nahradenie VOP osobitnými obchodnými podmienkami. Banka určí Zverejnením aktuálne znenie VOP. Klient je oprávnený vyjadriť svoj nesúhlas so zmenou VOP písomným oznámením doručeným Banke do 15 dní od kedy boli ručené Zverejnením. Ak sa tak nestane, zmeny a doplnky nadobúdajú účinnosť v deň v nich uvedený, ak Klient (i) po Zverejnení VOP vykoná tak, že z danej situácie je zrejmé, že má vôľu danom zmluvnom vzťahu s Bankou pokračovať alebo (iii) svojim konaním potvrdí, že sa so znením zmenených alebo doplnených VOP oboznámi. Ak Klient v uvedenej lehote vyjadrí svoj nesúhlas so zmenou VOP a nedôjde k dohode, je Banka oprávnená svoj zmluvný vzťah s Klientom vypovedať s okamžitou účinnosťou a vyhlásiť svoje Pohľadávky voči Klientovi za okamžite splatné.“ sú neplatné. Takisto vzájomným návrhom žiadali, aby súd určil, že zmluvné podmienky a časti zmluvných podmienok uvedené v Dohode o ručení zo dňa 22.02.2005, ktorú odporca v 2. rade uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa, SLSP, písm. c) bod 1. článku II. Dohody o ručení časť bodu 3. článku II. Dohody o ručení -

Ručiteľ týmto vyhlasuje, že podľa ustanovenia § 303 a nasl. Obchodného zákonníka uspokojí nasledovné pohľadávky veriteľa: „pohľadávka na uhradenie nákladov podľa úverovej zmluvy, tejto

dohody a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi veriteľom a dlžníkom“ - „a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi.“, sú neplatné.

V písomnom podaní zo dňa 5.4. 2013, právny zástupca navrhovateľa nesúhlasil s tvrdením právneho zástupcu odporcu v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade, že uzatvorenie Dohody je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje nekalú obchodnú praktiku, pretože predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň odporca aj potvrdil podpisom Dohody, že mal vedomosť o premlčaní dlhu, pričom zákon túto vedomosť o premlčaní dlhu v čase jeho uznania nevyžaduje. Poukázal tiež na to, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uznanie premlčaného práva nie je podľa účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Na rozdiel od uvedeného, úprava obsiahnutá v § 558 OZ pre vznik vyvrátiteľnej domnienky, že dlh v čase uznania trval, vyžaduje, aby ten, kto uznal premlčaný dlh, vedel o jeho premlčaní. Z uvedeného potom vyplýva, že ak by aj odporca v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, teda prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby v takomto prípade nastupuje. Dohoda o zmene obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, pričom navrhovateľ ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa. Dohodu nemožno považovať za Dodatok k predbežne formulovanej spotrebiteľskej zmluve, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj nárok, ale ide len o zmenu obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. V danom vzťahu nevystupuje navrhovateľ ako dodávateľ, a preto na predmetnú Dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa, ktoré uvádza vo svojom stanovisku vedľajší účastník. Súčasne uviedol, že vedľajší účastník nemôže sám, bez súhlasu účastníka vzniesť v konaní námietku premlčania.

V písomnom podaní zo dňa 21.3. 2014 právny zástupca navrhovateľa okrem iného poukázal na to, že právny predchodca navrhovateľa, SLSP, neukončil záväzkovoprávny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a odporcom v 1. rade na druhej strane, pretože nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a navrhovateľ nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy zo strany postupcu pohľadávky - preukázali. Výkladom ustanovení VOP možno dospieť k záveru, že postupca a následne postúpením pohľadávky navrhovateľ, boli oprávnení, nie však povinní predčasne ukončiť záväzkovoprávny vzťah.

V písomnom podaní zo dňa 30.9. 2015 právny zástupca odporcu v 1. rade uviedol, že považuje za nevyhnutné skúmať, či navrhovateľ je v predmetnom konaní aktívne legitimovaným subjektom. Dal do pozornosti dojednanie bodu 19.16 VOP, ktoré boli prílohou k UZ a podľa ktorého ustanovenia „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky“. Ak uvedené dojednanie o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči Banke na tretiu osobu bez súhlasu Banky a na druhej strane si Banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môžu podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči Banke. Pre prípad, že by sa preukázalo, že predmetné dojednanie zakladá vyššie uvedenú zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, je potom potrebné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku (rozhodnutie NS SR 4Cdo/277/2012 zo dňa 28.5. 2013). Pohľadávka z UZ mala byť dňa 4.11. 2009, t. j. v čase pred lehotou splatnosti postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok na právneho nástupcu, na navrhovateľa. Z čl. 7.6.1 VOP SLSP vyplýva, že právny predchodca je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť. Právny predchodca (SLSP) podľa všetkého nevyužil možnosť odstúpenia od zmluvy a

podľa obsahu spisu je zrejmé, že k ukončeniu úverového vzťahu do postúpenia predmetnej pohľadávky navrhovateľovi nedošlo. Z § 92 ods. 8 (predtým ods. 7) zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá nezodpovedá nesplácanému dlhu. Právny predchodca navrhovateľa nepristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a teda nebol oprávnený, v kontexte vyššie uvedeného, postúpiť pohľadávku na ďalší subjekt. Postupník navyše nie je držiteľom bankového oprávnenia v dôsledku čoho nemohol vykonávať úkony súvisiace so správou úveru (napr. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru). V prípade, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu navrhovateľa nedošlo, došlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a je nutné posudzovať úkon postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky (uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/203/2015). Navrhovateľovi preto chýba v konaní aktívna vecná legitímácia, t. j. žaloba trpí procesnou vadou, ktorej jediným dôsledkom môže byť zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

V písomnom podaní zo dňa 19.11. 2015 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenia postupcu odporcom o postúpení pohľadávky spolu s doručenkami, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Podľa názoru doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD. LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015, účelom § 92 ods. 8 zákona o bankách je úprava z výnimiek bankového tajomstva. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. V tejto súvislosti poukázal aj na rovnaký právny názor Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/63/2014.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní pred súdom tvrdil, že pohľadávka voči odporcovi nebola zosplatená zo strany právneho predchodcu navrhovateľa a zmluva nebola ukončená, táto pohľadávka bola postúpená na navrhovateľa a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 a to vo výške, ktorá je špecifikovaná v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok. Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 23.3.2011 odporca v 1. rade uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi a zároveň sa dohodol na postupnom splácaní dlžnej sumy. Dlžná suma 10.128,10 eur pozostáva z dlžných splátok úveru od doby, keď sa odporca v 1. rade dostal do omeškania. Splatnosť každej splátky bola dohodnutá k 20 - temu dňu v tom ktorom mesiaci. Pokiaľ ide o žalovanú istinu, táto pozostáva zo sumy 9.245,70 eur a s úrokov z omeškania vo výške 882,40 eur. Pokiaľ ide o sumu 9.245,70 eur, v tejto sume sú už zahrnuté okrem samotnej istiny aj úroky a poplatky, všetko v zmysle zmluvy o splátkovom úvere v zmysle čl. I zmluvy o splátkovom úvere. Odporca až doteraz zaplatil spolu z tohto úveru sumu 1.070,02 eur. Splátkovým kalendárom nedisponujú a zrejme ním nedisponuje ani ich právny predchodca. V UZ je konkretizovaná výška každej splátky, takisto aj to, ku ktorému dňu v mesiaci je každá zo splátok splatná. Pokiaľ ide o možnosť zmeny výšky úrokovej sadzby, táto sa síce podľa UZ, resp. VOP mohla eventuálne zvýšiť, avšak v nepatrnej výške, napr. z výške 9,10 % ročne na 9,20 % ročne, s tým, že v prípade, ak by odporca s touto zmenou výšky úrokovej sadzby nesúhlasil, mal možnosť UZ vypovedať. Zmluvný úrok je započítaný v splátke vo výške 9,1 % ročne a poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk mesačne. V sume 882,40 eur, ktorú žalujú v rámci istiny ako úrok z omeškania, táto suma je vypočítaná vždy z omeškania so zaplatením tej ktorej konkrétnej splátky, pričom sa vychádza z dohodnutého úroku z omeškania vo výške 26,4 % ročne s tým, že tento úrok z omeškania je vyčíslený ku dňu postúpenia pohľadávky na navrhovateľa. Poukázal na to, že v bode 7.6.1 VOP k UZ sú upravené podmienky porušenia zmluvy ako aj podmienky, kedy právny predchodca navrhovateľa môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Vyslovene z tohto ustanovenia vyplýva, že ide o právo predchodcu navrhovateľa, nie o jeho povinnosť. Nepredložili ani žiadny dôkaz o tom, že by bol predmetný záväzkový vzťah nejakým spôsobom ukončený výpoveďou alebo že by došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, takýto doklad neexistuje, preto ním nedisponujú. Poukázal aj na prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde je výslovne uvedené,

že konečná splatnosť mala nastať až v roku 2015. Mal za to, že základným právom veriteľa podľa § 488 OZ je plnenie zo strany dlžníka. Prvýkrát sa odporca o tom, že navrhovateľ od neho požaduje žalovanú istinu mohol dozvedieť najneskôr z doručenia žalobného návrhu vo veci, pričom za dátum zosplatnenia úveru považujú doručenie návrhu vo veci samej odporcovi. Ak by súd vychádzal z toho, že splatnosť každej jednotlivéj splátky nastala jednotlivo, odporca je povinný zaplatiť splátky minimálne spreď troch rokov od podania návrhu na súd a takisto aj všetky splátky do konečnej splatnosti úveru, teda do 20.5.2015. Potvrdil, že navrhovateľ žiadnymi ďalšími písomnosťami okrem tých, ktoré už založili do spisu, nedisponuje.

Právny zástupca odporcu v 1 rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade na pojednávaní poukázal na spôsob, resp. na okolnosti, za ktorých došlo k podpisu Dohody, k podpisu ktorej došlo v rýchľom časovom slede, pričom odporca v 1. rade v čase podpisu tejto Dohody nemal vedomosť o tom, čo v skutočnosti podpisuje a aké budú právne dôsledky po podpísaní uvedenej Dohody. Odporca, ktorý podpísal túto dohodu nevedel, že uznáva premlčaný dlh. V čase uznania, resp. podpisu Dohody bol dlh navrhovateľa premlčaný s poukazom na ust. § 558 OZ, podľa ktorého právne účinky uznania premlčaného dlhu nastávajú len vtedy, pokiaľ ten, kto dlh uznáva, vedel o jeho premlčaní. Odporca v 1. rade bol v tom, že podpisuje splátkový kalendár, a nebol si vedomý toho, že dlh uznáva. Navrhovateľovi išlo pod zámienkou ponuky splátok o predĺženie premlčacej lehoty nekalým spôsobom a pri uzatváraní Dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a navrhovateľ využil lesť a omyl v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku. V Dohode nenachádza právny dôvod vzniku uznaného záväzku, keďže sa v nej nachádza odkaz na pôvodnú zmluvu, z ktorej tento záväzok vznikol. Z uvedených dôvodov pokladá Dohodu pre neurčitosť, nezrozumiteľnosť a rozpor s kogentnými ustanoveniami zákona spotrebiteľského práva rozpor s dobrými mravmi za neplatný právny úkon. Pokiaľ ide o odporcu v 2. rade, ktorý vystupuje v predmete vzťahu ako ručiteľ, v zmysle ust. § 548 ods. 3 OZ je uznanie dlhu účinné voči ručiteľovi len v prípade, keď s týmto uznaním vysloví sám súhlas, pričom odporca v 2. rade takýto súhlas nedal. Mal za to, že došlo k odstúpeniu od ÚZ zo strany právneho predchodcu navrhovateľa, čo vyplýva aj zo samotnej žaloby, konkrétne bodu 3, kde sa uvádza, že pre porušenie povinností zo strany dlžníka došlo zo strany postupcu k odstúpeniu od zmluvy. Uvedené vyplýva aj z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009, na základe ktorej bol už ku dňu postúpenia tejto pohľadávky odporca v 1. rade v omeškaní v počte dní 1.203. Aj v liste, pokuse o zmier, sa tiež uvádza, že došlo k tomuto jednostrannému ukončeniu zmluvného vzťahu, čo tiež vyplýva z výpisu z úverového účtu, kde je zřejmé, že právny predchodca žalobcu podpísal celú nominálnu hodnotu čerpaného úveru, čo naznačuje, že k takémuto jednostrannému ukončeniu zmluvného vzťahu muselo zjavne dôjsť. Keďže navrhovateľ podal žalobu dňa 2.7.2012, jeho nárok sa stal splatný zjavne v čase pred dňom 2.7.2009, čo vyplýva aj z uvedených skutočností a dôkazov, preto považoval nárok navrhovateľa v celom rozsahu za premlčaný. Pokiaľ by bol súd toho právneho názoru, že k takémuto jednostrannému právnomu úkonu k ukončeniu zmluvného vzťahu s odporcom zo strany navrhovateľa nedošlo, mal za to, že sa jedná o predčasne žalovaný nárok. Osobitne poukázal na čl. 2 bod 3 ÚZ, podľa ktorej sa splatné úroky a splatné poplatky dňom splatnosti pripisovali k istine a stávali sa jej súčasťou. Aj navrhovateľ si na začiatku súdneho konania uplatňoval práve takto nakumulovanú pohľadávku. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že odporca mohol odstúpiť od úverovej zmluvy v prípade zmeny výšky úrokovej sadzby, táto zmena mu bola oznámená len zverejnením, čo predstavovalo vývesku na obchodnom mieste právneho predchodcu žalobcu, prípadne internetovú stránku. Pokiaľ odporca nebol o tejto zmene informovaný písomne, nemal reálnu možnosť sa o takejto zmene dozvedieť. Trvali na ich dôkaznom návrhu, aby bola skúmaná výška pôvodnej istiny úveru nepremľčaných splátkach podľa OZ, nakoľko splátka obsahovala aj platbu úrokov a poplatkov a pričom z dôvodu neprijateľnosti týchto zmluvných podmienok navrhovateľ nemá právo na úroky a poplatky a teda aj na ich splátky obsiahnuté v nepremľčaných splátkach. Má vedomosť o tom, že právny predchodca navrhovateľa by bol spôsobilý vyšpecifikovať výšku istiny každej tejto splátky, výšku úroku a takisto výšku poplatku. Dá sa to zistiť podľa aj z výpisu z úverového účtu.

Odporca v 1. rade na pojednávaní pred súdom tvrdil, že sa v celom rozsahu stotožňuje s vyjadrením svojho právneho zástupcu. ÚZ podpísal. S obsahom ÚZ sa pred jej podpisom riadne oboznámil, bol si vedomý toho, čo podpisuje, že mu bude poskytnutý úver a v akej výške, v akých splátkach bude úver splácať, že v týchto splátkach je zahrnutá istina úveru, úroky, poplatky a takisto aj v akej výške. Potreboval investovať peniaze do bytu, preto ÚZ uzavrel. Odporca v 2. rade je jeho krstný otec. Kontakt na neho nemá žiaden, menovaný by mal byť v Amerike, v New Yorku, niekedy od roku 2007. Je naozaj pravda, že splatil len časť úveru a to v roku 2005, celkovo môže ísť o sumu 1.070 eur ako tvrdila právna zástupkyňa navrhovateľa. Bol osobne v SLSP, komunikoval s ňou aj telefonicky, mal záujem

vec nejako riešiť. Nároky SLSP v tom čase boli vyššie, ako boli jeho možnosti, preto sa s právnym predchodcom navrhovateľa na ničom nedohodol. Suma 200.000 Sk mu bola poskytnutá. Pokiaľ ide o Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prišiel za ním pán A., ktorého už predtým poznal, s už vypísanou listinou, v ktorej nesúhlasila ani jeho adresa podľa občianskeho preukazu, teda nemohla byť vypísaná s jeho súhlasom. S obsahom Dohody nebol navrhovateľom oboznámený, prečítal si len sumu, ktorú mal mesačne splácať. Bolo mu povedané, že ak nechce, aby sa mu suma navýšila, tak je potrebné túto Dohodu podpísať. Bol toho názoru, že podpisuje zmluvu o splátkach, ktoré mal zameškané. To, že by sa zaväzoval aj k niečomu inému, o tom vedomosť nemal. V čase, keď sa stretol s pánom Demkom, ktorý mu dal Dohodu podpísať, bol u rodičov. V kontakte s p. Demkom bol pri podpise Dohody maximálne 10 minút. Je pravda, že Dohodu podpísal, splátku však nezaplatil žiadnu. Splátka vo výške 200 eur, ktorú do Dohody napísal pán Demko, bola pre neho vysoká. Až doteraz nevedel, že existuje niečo ako premlčanie. Keby vedel o tom, k čomu sa zaväzuje, resp. že dlh navrhovateľa je čo i len sčasti premlčaný, určite by dohodu o uznaní záväzku nepodpísal.

Právny zástupca odporcu v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade na pojednávaní pred súdom dňa 26.11. 2015 uviedol, že v konaní namietajú nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa, ktorý v konaní nepreukázal v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách požadovanú výzvu, resp. jej odoslanie, resp. doručenie odporcovi v 1. rade, a preto nemôžu mať za to, že bola naplnená podmienka postúpenia v zmysle citovaného ustanovenia. Takisto v konaní nie je sporné, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nebola pred postúpením zosplatnená a preto ju právny predchodca nemohol postúpiť na navrhovateľa, pretože v zmysle citovaného ustanovenia možno postúpiť len zosplatnenú pohľadávku. Predmetná úprava Zákona o bankách je špeciálnou úpravou postupovania pohľadávok vo vzťahu k bankovému spotrebiteľovi a je potrebné na nej zotrvať. Teda vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok podľa § 524 a nasl. OZ, touto úpravou sa má zabrániť tomu, aby sa bankový spotrebiteľ ocitol po relatívne krátkej dobe omeškania 90 dní v zmluvnom vzťahu s absolútne iným veriteľom. Preto je jednoznačne potrebné vykladať predmetné ustanovenie tak, že banka môže postúpiť na postupníka len zosplatnenú pohľadávku. Poukázal v tomto smere aj na dôvodovú správu § 92 ods. 8, z ktorej podľa neho vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Čiže aj dôvodová správa jasne poukazuje na možnosť postúpenia len zročného dlhu, s ktorým má byť dlžník v omeškaní. V súčasnosti sa judikatúra súdov vyvíja v prospech tohto právneho názoru, podľa ich vedomosti už tak rozhodujú aj niektoré senáty tunajšieho súdu a poukázal aj na stanovisko zo zasadnutia občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne, ktoré považoval za aktuálne (zo zápisnice občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11. 2015 okrem iného vyplýva, že pokiaľ účastníci konania namietajú postúpenie pohľadávky, je potrebné skúmať, či banka zaslala písomnú výzvu dlžníkovi tak, ako to predpokladá § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Za tejto situácie potom postačí, ak banka preukáže odoslanie tejto výzvy. Následne jedine za predpokladu, že dlžník namietne jej prevzatie, je potrebné skúmať, či sa aj výzva doručila. Systémové začlenenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. do časti Ochrana klientov a bankové tajomstvo neznamena, že by toto ustanovenie neupravovalo postup banky pri postúpení pohľadávky). K názoru doc. Csacha v poslednom vyjadrení žalobcu, uviedol, že tento právny názor je ojedinelým právnym názorom judikatúry súdov, ktorá aktuálne vykladá platné právo a ktorá je iného názoru. Poukázal aj na neprijateľnú zmluvnú podmienku právneho predchodcu navrhovateľa obsiahnutú vo VOP (bod 19.16), keď v zmysle tejto podmienky banka mohla svoje pohľadávky zo zmluvy postúpiť na tretiu osobu kedykoľvek bez súhlasu klienta, pričom spotrebiteľ mohol tak urobiť len s predchádzajúcim súhlasom banky, čo zakladá zjavnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je to potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z dôvodu aj neprijateľnej zmluvnej podmienky možno považovať úkon postúpenia pohľadávky za neplatný, v rozpore so zákonom a navrhovateľ nedisponuje v konaní aktívnou vecnou legitímáciou, pričom z dôvodu nerovnováhy zmluvou dohodnutých podmienok a rozporu tohto úkonu postúpenia s dobrými mravmi, nemožno aplikovať ani všeobecné ustanovenie OZ o postúpení pohľadávky. S poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v tomto konaní už z uvádzaných dôvodov, nechal na úvahe súdu vyhodnotenie ich vzájomného návrhu, pričom poukázal na aktuálny rozsudok OS Martin č. k. 9C/155/2013-296 zo dňa 12.11.2015, kedy v obdobnej veci žalobcu bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá na základe ich právneho názoru, pričom súd zamietol aj vzájomný návrh žalovaných vznesený v tomto konaní. Pre prípad, že sa súd nestotožní s ich právnym názorom ohľadne nestotožnenej aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa v tomto konaní, zotrvali na tom dôkaznom návrhu, aby navrhovateľ v konaní špecifikoval jednotlivé splátky, a to, aká časť z každej splátky pripadla na istinu, úroky a poplatky. Z iných konaní s navrhovateľom je im známe, že je schopný vyšpecifikovať prostredníctvom amortizačnej

tabuľky. Vo vzťahu k namietanej zmluvnej podmienke ohľadom ručiteľského záväzku poukázal na tú skutočnosť, že táto bola vyhlásená za neprijateľnú iným senátom tunajšieho súdu. Pokiaľ by sa súd nestotožnil s nedostatkom legitímácie navrhovateľa v tomto konaní, časť pohľadávky navrhovateľa by bola žalovaná predčasne s poukazom na to, že konečná splatnosť mala nastať až dňa 20.3.2015 a žalobu podal navrhovateľ na súd v roku 2012.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 26.11. 2015 potvrdil, že nedisponujú žiadnym takým dokladom, že by právny predchodca navrhovateľa pred postúpením pohľadávky vyzval odporcu k tomu, aby zaplatil odporca svoj dlh banke pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa. Judikatúra ohľadne ustanovenia § 92 ods. 8 Z.z. o bankách sa vyvíja a mení názor. Obsah tohto ustanovenia nie je jednoznačný, podľa nich jeho účelom je úprava výnimky z bankového tajomstva, nie obmedzenie postupovania pohľadávok, preto trvajú na tom, že nie je potrebná písomná výzva, resp. jej doručenie dlžníkovi pre platnosť zmluvy o postúpení. Pojem nesplácaný dlh je nutné chápať vo význame dlhu ako poskytnutého úveru, pričom dlžník mal možnosť splácania po častiach, teda splátkach. Čo sa týka zosplatenia, vyslovenie mimoriadnej splatnosti úveru veriteľom nie je povinnosťou ale právom.

Podľa § 2 zákona Č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii platného a účinného v čase uzavretia UZ, t.j. ku dňu 22.2. 2005, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. cit. zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd mal v konaní preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - SLSP, a.s. a odporcom v 1. rade vznikol spotrebiteľský vzťah uzavretím UZ, ku ktorému Dohodou o ručení pristúpil aj odporca v 2. rade. Na predmetný vzťah sa použijú ustanovenia zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj ust. zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže išlo o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa odporcovia v 1. a v 2. rade v postavení spotrebiteľov zaviazali veriteľovi v určenom čase vrátiť. UZ je zmluvou typovou, vyhotovenou pre širší okruh spotrebiteľov. Na základe UZ bol odporcovi v 1. rade poskytnutý úver, ktorý sa zaviazal v pravidelných mesačných splátkach splácať. Tiež mal súd v konaní vykonanými dôkazmi preukázané, že medzi navrhovateľom a SLSP, bola dňa 4.11. 2009 uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mala byť na navrhovateľa postúpená aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní, čo vyplýva z Prílohy Č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, pričom postúpenie pohľadávky z UZ právny predchodca navrhovateľa odporcom omámil. Odporca v 1. rade a vedľajší účastník na strane odporcu v 2. rade až v písomnom podaní zo dňa 30.9. 2015, resp. na pojednávaní pred súdom dňa 26.11. 2015 namietali, že došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona Č. 483/2001 Z.z. o bankách, s tým, že z tohto dôvodu je potrebné posudzovať samotné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na navrhovateľa ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Navrhovateľ s týmito tvrdeniami nesúhlasil a postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu navrhovateľa na navrhovateľa považoval za vyššie uvádzaných dôvodov za platné.

Z vyššie uvedených dôvodov, aj napriek predchádzajúcemu rozsiahlemu dokazovaniu vo veci samej, bolo potrebné v konaní predovšetkým posúdiť, či navrhovateľ je v predmetnom konaní aktívne legitimovaným subjektom.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona Č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia dlhu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V súlade s vykonaným dokazovaním a v zmysle citovaných ustanovení zákonov, súd v konaní nemal preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v predmetnom konaní, ku ktorému malo dôjsť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 4.11. 2009 medzi navrhovateľom a jeho právnym predchodcom, SLSP.

Súd sa stotožnil s písomným vyjadrením právneho zástupcu odporcu v 1. rade a prednesom právneho zástupcu odporcu v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade na pojednávaní pred súdom, v ktorých vyjadreniach namietal aktívnu legitimáciu navrhovateľa, pretože argumentácia právneho zástupcu bola v súlade so stále sa vyvíjajúcou judikatúrou súdov a v podstate aj s právnym názorom občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne.

Aby pohľadávka podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách mohla byť postúpená z banky na nebankový subjekt, je potrebné, aby bol klient banky bol s plnením svojho záväzku v omeškaní aspoň 90 dní, a aby banka na splnenie záväzku klienta písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postúpiteľná, a teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, v priamom rozpore so zákonom. Postúpenie pohľadávky je v takomto prípade neplatné, a to nielen medzi stranami Zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj voči odporcom.

Vo všeobecnosti vecnou legitimáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne vzťahy, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, možno hovoriť buď o vecnej legitimácii aktívnej (na strane navrhovateľa), alebo o vecnej legitimácii pasívnej (na strane odporcu). Nedostatok vecnej legitimácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

Navrhovateľ svoje nároky voči odporcovi v 1. rade odvodzuje z UZ, ktorú odporca v 1. rade uzavrel so SLSP, a.s., teda bankou, poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa a voči odporcovi v 2. rade na základe Dohody o ručení, uzavretej medzi veriteľom - SLSP a odporcom v 2. rade, ktorý sa v Dohode o ručení „zaručil“ za zaplatenie pohľadávky pôvodného veriteľa voči odporcovi v 1. rade. Tieto nároky mal navrhovateľ získať postúpením.

Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Vyššie citované ustanovenie zákona zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu

pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenie určitých vyššie uvedených podmienok, ktorých splnenie však súd v danom konaní preukázané nemal. Postúpenie pohľadávky v danom prípade tak bolo v priamom rozpore s ustanovením § 525 ods. 1 OZ. Účelom uvedeného ustanovenia je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v cit. ustanovení zákona prešiel na inú osobu z pôvodného veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 OZ účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 OZ, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 OZ, nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

Z uvedeného teda vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia, pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku, pričom musí preukázať, že klient si výzvu aj prevzal, a zároveň že klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením, svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Navrhovateľ v konaní nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali splnenie vyššie uvedených podmienok, ktoré vyžaduje zákon o bankách v súvislosti s postúpením pohľadávok, pričom zákon vyžaduje na ich splnenie písomnú formu.

Pre úplnosť súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že počas trvania úverového vzťahu je banka (v tomto prípade SLSP) držiteľom bankového povolenia, a teda vzťahuje sa, tak, ako už bolo vyššie uvedené, na ňu zákon o bankách, ktorý je lex specialis vo vzťahu k OZ. Ako už bolo vyššie uvedené, pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky, ako postupcu, musia byť splnené okrem všeobecných podmienok ust. § 524 OZ aj podmienky uvedené práve v citovanom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na „nebankovku“ môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Pokiaľ by došlo k výkladu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka, musel by súd dospieť k záveru, že banka môže postúpiť úverové vzťahy bežne uzatvárané na akýkoľvek subjekt, teda aj na nebankovku, čo je v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s bankou, ktorej činnosť podlieha dozoru NBS a stal by sa dlžníkom nebanky.

Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k ust. § 92 ods. 7 zákona o bankách (teraz § 92 ods. 8) uvádza, že uvedené ustanovenie upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Pokiaľ teda SLSP postúpila zmluvou zo dňa 4.11. 2009 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu navrhovateľovi, postupovala v rozpore s ust. § 92 ods. 8, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver, resp. nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, SLSP nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11. 2009 je preto neplatným právnym úkonom aj v zmysle § 39 OZ.

Na základe vyššie uvedeného súd návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v konaní.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľmi je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ak bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo na základe takejto podmienky uloží súd povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ak bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Vzhľadom k tomu, že súd žalobu navrhovateľa zamietol z dôvodu jeho nedostatku aktívnej legitímácie, v kontexte toho bolo potrebné rozhodnúť aj o vzájomnom návrhu odporcu v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade. Súd sa nemohol zaoberať samotnou UZ, jej VOP a v rámci týchto právnych úkonov podmienkami, ktoré boli v nich upravené a rozhodovať o týchto podmienkach vo vzťahu k navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý nebol aktívne legitimovaný v konaní. Ust. § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. uvádza, kedy má súd vo výroku rozsudku vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú, a to z tých dôvodov, ak nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Keďže súd právne uzavrel, že navrhovateľ nebol oprávnenou osobou na podanie predmetnej žaloby, tak vzájomný návrh týkajúci sa práv a povinností z UZ, ktorú uzavrela SLSP, ktorá však nie je účastníkom konania, je nedôvodný. Z tohto dôvodu súd vzájomný návrh odporcu v 1. rade a vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodne súd samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v troch rovnopisoch.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.